

ಇದೊಂದು ಯಶಸ್ವಿನ್ ‘ಕಥಾನಕ್’

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ತಿಕ್ಕೆ ಓ ಇಲಾಖೆಯ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕರ ಪ್ರತಿಪಾನ ಕೈಗೊಂಡ ‘ಕನಾಟಕ ಕಲಿಕಾ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ’ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಯಾರ್ಕಿನೆಸ್ಟೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕಿಯ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಇದು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ರೋಹಿಣಿ ನಿಲೀಕಣ್ಣ

ಕೆಳೆದ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಿಂದಿಚೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಶಾಲೆಗಳತ್ತ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೇತು, ನೀವು ಕಣ್ಣ ಹಾಯಿಸಿದ್ದಿರಾ? ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ದ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗುಂಪಾಗಿ ಕುಳತು ಪರಸ್ಪರ ಕಥೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ. ವ್ಯಾದಹಿಸ್ತೀರ್ಥ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೀವು ಕಾಣಬಹುದಿತ್ತು.

ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ತಿಕ್ಕಕಿ ಕುಳಿದರೂ ಆ ಹೇತು, ಅವರು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ‘ತಿಕ್ಕಕಿ’ಯಾಗಿರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಕಥೆ ಹೇಳುವ, ಒದುವ ಹೇಳುವ ಮಧ್ಯ ಫ್ರಾಗ್ಲೆಗೆ ಕಥೆ ಹಿಡಿಸಲೀ, ಒತ್ತೆಕ್ಕಿರಾಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲಾ..

ನಗರದ ಸುಮಾರು 1,400 ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನೋಟ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಕ್ಕರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ವಿಫಲರಾಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ತಿಕ್ಕೆ ಓ ಇಲಾಖೆಯ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕರ ಪ್ರತಿಪಾನ ಕೈಗೊಂಡ ‘ಕನಾಟಕ ಕಲಿಕಾ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ’ ಎಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪರಿಸಾಮಾಗಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಗರದ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಅಯ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದ ಸುಮಾರು 70,000 ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತೇಕಡಾ 65 ಭಾಗ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಾರಾಗಳನ್ನು ಒದುವ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾಲೆಗ್ಲಿಷ್ಪದಕ್ಕು ಮೊದಲು ಅವರ ಒದುವ ಮಟ್ಟ ತೀರಾದುಬಿಲವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ. ಈಗ ಅವರು ಸರಳ ಕನ್ನಡದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಾಗಾಗಿ ಒದಬಲ್ಲರು. ಇದು ಅವರಲ್ಲಿ ಕಲಿಕಿಯ ಬಗೆಗಾಗಿ ಅಸ್ಕೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸಿದೆ. ಪಠ್ಯ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒದುವದನ್ನು ಅನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಯತ್ಕು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ..

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅನುವಾನಸೋಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಸುಮಾರು 4,000 ಮಂದಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲಾ ತಿಕ್ಕಕರಿಗೆ ತರಬೆತಿ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಪಠ್ಯದತ್ತ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಿಕ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಪಡಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನೇ ‘ಕಲಿಕಾ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ’ದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಆಗ. ಈ ವಿಧಾನವೇ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒದುವ ಅಸ್ಕೆಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿದ್ದು

ಎಂಬುದು ಬಹುತೇಕ ತಿಕ್ಕಕರ ಅನುಭವದ ಮಾತ್ರ. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ನಿಂತು ತಿಕ್ಕಕರ ಮುಖಿ ನೋಡಲೂ ನಾಚಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಈಗ ಎಲ್ಲರೆದುರು ಕಥೆ ಹೇಳುವುದರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಬಹುತೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಬಡ ಕಟುಂಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಾಕ್ ಸಾಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತೆಯನ್ನು ಬರೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ಅವಕಾಶವೂ ಅಂತಹ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಿಲ್ಲ ಪದ ಬಳಕೆ, ಯೋಚನಾ ಸಾಮಧ್ಯವೂ ವ್ಯಾಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕ್ರಿಯಾತೀಲತೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಟ್ಟವೂ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕುರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ‘ಅಕ್ಕರ ಪ್ರತಿಪಾನ ಕೈಗೊಂಡ ಕಲಿಕಾ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಈ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕಾ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ.

ಸರ್ಕಾರ ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮ ಹಾಗೂ ತಿಕ್ಕಕರ ತರಬೆತಿಗೆ ಮಾನದಂಡವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಗು ಒಂದನೇ ತರಗತಿ ತೆಗ್ಳಾದೆ ಹೊಂದುವಷ್ಟು ರಲ್ಲಿ ಸರಾಗಾಗಿ ಒದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಮಗುವಿನ ಪರಿಸಾಮಾನಕಾರಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ನಾವೇನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಬಗೆ ನಾವು ತಿಂಬಿಸಬೇಕು. ಇದೋಂದು ಕಳಪಾಲಿಯಾಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಒಂದುವರ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕಲಿಕಾ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಂತಹ ಪರಿಸಾಮಾನಕಾರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಒಳಪಡಿಸುವುದು ತುರಾಗಿ ಆಗಬೇಕು.

ಸರ್ಕಾರವೇ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೆ ಎಂದು ಕಾರ್ಯವುದಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನೂ ಈ ನಿಷ್ಟನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಾಗಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತಿಕ್ಕೆಗಳ ಅಭ್ಯಂದುಕ್ಕಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಕೊಂಡ ಹತ್ತಾರು ಸಂಪನ್ಕಸೆಗ್ನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಪ್ರತೀಯಿ ಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ‘ಅಕ್ಕರ ಪ್ರತಿಪಾನ ವರ್ತನೆ ಸದಾ ಸಿದ್ಧಿಯಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಫಲಶ್ರುತಿ ನಮ್ಮೆ ಮುಂದಿದೆ. ಅದು ಕೇವಲ ‘ಟಾರ್ಗೆಟ್’ ಮುಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿರುವೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಯಶಸ್ವಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿದಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾಮಧ್ಯ ಹೊಂದಿರುವ ಇತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಈ ಯೋಜನೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಒಂದುವ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಗಿಸಿದರೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಂದುವ ಹವಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸುಹುದು ಎಂಬುದು ಇಂಡಿಯಾ ಇದಿಗ ಸಾಬಿತಾಗಿದೆ.

ಒತ್ತೆಗೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ಮೈ ಜಿಗೆರಿಸುವ ಬಗೆಯೂ ‘ಪ್ರತಿಪಾನ ಚಿಂತನೆ’ ನಡೆಸಿದರೆ, ಸದ್ಯದ ಘರ್ತಾಂತ, ಕಲಿಕಾ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದನ್ನು ಮಾಡುವರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ನೀಡಿದ್ದು, ಮುಂದಿನ ಏರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಿತ್ತು.

ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಮೆಲಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸುಲಭತ ವಾಗಿ ಒದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಸುಖಾಂ ಕನಾಟಕ ವರ್ಷ ಆಕರಣೆಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗ ಇನ್ನೇನಿದೆ?